

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।

ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਰਟਨ ਦੇ ਲਾਅ ਲੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਆਰ ਅਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਅ ਲੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ। ਸਟ੍ਰਾਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਲਦ 3, ਹਾਲਾਂਕਿ, (

ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੈਨੇਡੀ ਐਲ.ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਅਹਾਤੇ' ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਨਿਰੀਖਣ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਦੋਂ ਚੁੱਕਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.ਜੇ

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮ., -ਅਪੀਲੈਟ

ਬਨਾਮ

ਅਰੁਣ ਮਲ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1954 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 141.

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (1872 ਦਾ IX)—ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ—ਸੈਕਸ਼ਨ 170—ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੈਟ ਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਪਾਰਟਨਰ ਦੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ—ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਫਰਮ ਦੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੈਟ ਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੁੱਚੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿਏਨ ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਕਸਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਂਕ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ, ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਆਦਿ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੂਪੀਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਬੈਂਕ ਦਾ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਆਪਸੀ ਮੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕਿ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈੱਟ ਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੂਜੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਂਕਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਚਾਰਜ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ, ਬੈਂਕਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਖਾਤਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਂਕਰਜ਼ ਲਾਇਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੋ ਖਾਤੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰਾ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤਾ, ਦੋ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਗਾਹਕ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਖਾਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ, ਫਰਮ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਲੋੜ ਜਾਂ ਪਰਸਪਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸਾਂਝ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਗ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਚਿਤ ਧਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਫਰਮ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਾਂਝੇ ਹਨ, ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਚਿਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 23 ਜੂਨ, 1954 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 (ਦ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਦਿੱਲੀ)।

ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਕੇ ਐਲ ਖੰਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਾਰ ਮਿ. ਆਰ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਦਿੱਲੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 5,000 ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਹਨ, ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਮੈਸਰਜ਼ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ 5,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ, ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੇ.ਈ. ਰਾਮ ਸਿੰਘ ।

ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਹੈ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ

ਟੈਂਡਰਰ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਰੱਥਾ ਨੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 1945 ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ, ਲਾਹੌਰ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ 'ਇੱਕ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ' ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਕਤ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਰਸੀਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ 24 ਦਸੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1 ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ, 1947 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਟੈਂਡਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜੁਲਾਈ, 1947 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 6478-ਏ-ਐਫਏ-ਸੀਡੀਆਰ/47 ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 6 ਸਤੰਬਰ 1945 ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ 15 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1947, ਕਿ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ 23 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹੋਰ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਤਰ। ਮੁਦਈ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 5,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 500 ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ, ਕੁੱਲ 5,500 ਰੁਪਏ, ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ, ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮਕੇ ਵਿਖੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਕਾਮੇਕੇ ਵਿਖੇ ਮੈਸਰਸ ਕਾਕਾਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਢਾਬ ਵਸਤੀ ਰਾਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਾਕਾਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ 5000 ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਮਾਨ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਕੰਮੇਕੇ ਵਿਖੇ ਜੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦਾ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1947 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਟੈਂਡਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਰਕਮ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਮੇਕੇ ਦੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਾਕਾਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੰਮੇਕੇ ਵਿਖੇ ਮੈਸ.ਕਾਕਾਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁਖਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਸਥਿਤ ਸਾਖਾ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 16,777-0-8 ਰੁਪਏ ਦਾ ਡੈਬਿਟ ਬੈਲੰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਰਸੀਦ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਲੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੈਂਕ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ: -

(i) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ?

(ii) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤੇ ਸਨ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ?

(iii) ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੈਂਕ ਨੰਬਰ 2 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ 5,000 ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ?

(iv) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?

(v) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੈਂਕ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ? .

(vi) ਕੀ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੋਂ?

(vii) ਰਾਹਤ.

ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ 24 ਦਸੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਖਾਤੇ ਵਜੋਂ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬੈਂਕ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ 5,000 ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। 6ਵਾਂ ਮੁਦਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੇਜਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 5,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਪੁਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਮੁਦਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੈਂਕ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬੁੱਧੂ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਧਨ ਸਿੰਘ, ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਸੁੱਬੂ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਅਰੁਣਾਚਲਮ ਚੇਤਜ਼ਾਰ (2), ਅਤੇ ਜਮਨਾ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਟਵੇਡਲ ਬਨਾਮ ਐਟਕਿੰਸਨ (4), ਅਤੇ ਡਨਲੈਪ ਬਨਾਮ ਸੈਲਫ੍ਰਿਜ (5)। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਹਲਡੇਨ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਨ। ਇਕ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਿਥ ਬਨਾਮ ਰਿਵਰ ਬੋਰਡ (6) ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P2 ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ-ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਮਿਤੀ 22 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨੂੰ 6 ਸਤੰਬਰ, 1945 ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਰਸੀਦ ਨੰਬਰ 14/45 ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਲੈਟਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਫੂਡ ਅਕਾਊਂਟਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ3 ਇਕ ਹੋਰ ਚਿੱਠੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਫਰਮ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਜੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1948, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PC5 ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਸ. ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬੈਂਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟਾਲਹਰਸਟ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮਿੰਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ (1) ਵਿੱਚ, ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਬੋਝ ਇਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਬੋਝ ਸੌਂਪ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲੈਣਦਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ

ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਪਰ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਇਸ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਖਾਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ DW1/1 ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਡੀਡ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਮਿਤੀ 13 ਜਨਵਰੀ, 1943, ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਤਿਹਾਈ ਅਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਨਾਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਕਾਮੇਕੇ ਵਿਖੇ ਸੀ, ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵੀ DW1/1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ (ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ) ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਉਸ ਦੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਜੈ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਘ, ਜਾਤੀ ਅਰੋੜਾ, ਵਾਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ। 8 ਮਾਘ, ਸੰਬਤ 1990 ਤੋਂ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ, ਕੰਮੇਕੇ ਮੰਡੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਵਿਖੇ, ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਅਧੀਨ ਮਾਲ, ਭਾਵ ਚੌਲ ਆਦਿ ਦੀ ਖਰੀਦ-ਵੇਚ ਸਬੰਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੰਤ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ. ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ 26 ਮਾਰਚ, 1938 ਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਉਕਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ, - ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 2 ਦਸੰਬਰ, 1940 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 6 ਅਸੂਜ ਤੱਕ ਉਕਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ। , ਸੰਬਤ 1999 ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਧਿਰ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਤੌਰ ਮੈਨੇਜਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹੀ।

ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੈਂਕ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਬੈਂਕਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"ਜਿੱਥੇ- ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਜਾਂ ਹੁਨਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ (ਦੇਖੋ ਧਾਰਾ 168), ਧਾਰਾ 170 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ; ਧਾਰਾ 173 ਅਤੇ 174 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਨਾਮ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 221 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨੀ ਕਨੂੰਨ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਡ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ "ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੋਧਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-"। ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, - ਇਰਾਵਦੀ ਫਲੋਟੀਲਾ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਬੁਗਵਾਨਦਾਸ (1), ਅਤੇ ਜਵਾਲਾਦੱਤ ਆਰ. ਪਿਲਾਨੀ ਬਨਾਮ ਬੰਸੀਲਾਲ ਮੋਤੀਲਾਲ (2)।

ਪੇਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਲੀਅਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਕਸਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਂਕ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ, ਕਾਗਜ਼ਾਂ, ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਆਦਿ 'ਤੇ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ। ਹਾਰਟ (ਬੈਂਕਿੰਗ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਤੀਸਰਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਸਫ਼ਾ 810) ਨੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਮੋਰਸ ਦੇ ਸੰਧੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ-

ਆਮ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ 'ਤੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਲੀਅਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਜਮ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਫੰਡ ਬੈਂਕ ਦੀ ਹੀ ਸੰਪਤੀ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਸੈੱਟ ਆਫ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਅਧਿਕਾਰ' ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਜਾਂ ਖਾਸ ਜਾਂ ਖਾਸ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੀਨ ਅਤੇ ਸੈੱਟ ਆਫ ਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਪੈਰਾ 390 (ਜਿਲਦ 2, ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (ਪੰਨਾ 210) ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹੈਲਸਬਰੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦਾ ਖਾਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਲੀਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਫੁੱਟ-ਨੋਟ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਪੈਸਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੀਅਨ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਨਾ ਜਾਣ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈੱਟ ਆਫ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ.

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਿ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੂਜੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਂਕਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਚਾਰਜ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ, ਬੈਂਕਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਚਾਹੇ, – Llyods Bank Ltd. ਬਨਾਮ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਬਰਮਾ (1), ਅਤੇ ਦੇਵੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਲਾਲਚੰਦਜੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ ਨੇਖੇਸਿੰਘ (2)।

ਕਈ ਖਾਤਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਂਕਰਜ਼ ਲਾਇਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੋ ਖਾਤੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤਾ, ਦੋ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ [ਵੇਖੋ Lloyds Bank Ltd. ਬਨਾਮ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਬਰਮਾ (1)]।

ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਗਾਹਕ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਇਕੱਲੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਖਾਤਾ ਹੈ, – ਰਾਧਾ ਰਮਨ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਛੋਟਾ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ (3), ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ। ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸਤਿਆਪਾਲ ਵਿਰਮਾਨੀ (4)।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬੈਂਕਰ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਖਾਤੇ ਚਾਲੂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹਨ; ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ [ਗਾਰਨੇਟ ਬਨਾਮ ਐਮਕੇਵਨ (1)]। ਇਹ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਤੱਤ ਹੈ, ਕਿ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸਾਂਝ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੰਗ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਲਈ ਫਰਮ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਡੈਬਿਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਵੀਡੀਓ 7 ਏ.ਐਮ. ਜੁਰ., ਪੰਨਾ 458)। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ [ਵਾਟਸ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਟੀ (2)] ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਬੈਂਕਰ ਨੂੰ ਹੱਕ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਵੇਲਸਟੋਨਹੋਲਮ ਬਨਾਮ ਦ. ਸੈਫੀਲਡ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰ., ਲਿਮਿਟਡ (3), Lndley, L.J, ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਪਸੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੈਂਕਰਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ, ਐਮ.ਆਰ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ: — “ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਅਸੀਂ ਵਿੰਗ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੀਜ਼ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਆਮ ਖਾਤਾ’। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ, ‘ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਧੂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ’। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਮ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ‘ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਕ ਮੰਨੇ-ਪ੍ਰਮੰਨੇ ਰਿਵਾਜ ‘ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ. ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ”

ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਦਾ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਖਾਤੇ ‘ਤੇ ਓਵਰਡ੍ਰਾਫਟ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤੇ ‘ਤੇ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੈਂਕ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਓਵਰਡ੍ਰਾਫਟ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਚਿਤ ਧਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਫਰਮ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, - ਜੈਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ-ਜਿੰਦਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ (1)। ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਆਪਸੀ ਸਾਂਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ।

ਬੈਂਕਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨਤੀਜੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਾਰਡ ਲੈਂਗਡੇਲ, ਐਮ.ਆਰ., ਵਾਟਸ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਟੀ (1) ਵਿੱਚ, ਰਾਜ: -

ਇਹ ਬੈਂਕਰ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਤੱਤ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਗਾਹਕ, ਆਪਣੇ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਫਰਮ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ, ਕੁਝ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਪਾਰ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਕਲਾਰਕ, ਉੱਤਰੀ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੇ, ਨੇ ਲਾਰਡ ਲੈਂਗਡੇਲ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਿਆ: -

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਡਰਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਾਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਰੰਤ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹੀ ਬੈਂਕ ਜਿੱਥੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਖਾਤਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਫੰਡ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਚੈੱਕਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪਰ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ, ਅਤੇ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਚੈੱਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤਾ ਵਿਰੋਧ, ਉਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਲਈ ਜਾਵੇਗਾ। (ਜੇ. ਜੇ. ਐਡਮਸ ਬਨਾਮ ਫਸਟ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਵਿੰਸਟਨ (1))।

ਮੈਕਲੋਡਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਸ਼ਾਖਾ ਵਿਚ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਫੀਲਡ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ (2), ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦਾ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਆਪਸੀ ਮੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬੈਂਕ ਦੇ ਸੈਟ ਆਫ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ 3 ਰੂਲਿੰਗ ਕੇਸ ਲਾਅ, 591 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ-ਟੋਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਬੈਂਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੰਗਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈੱਟ-ਆਫ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇੱਕ ਮੰਗ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿਟੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬਿਊਮੋਂਟ ਬਨਾਮ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿਉਰਟੀ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਨਿਊਯਾਰਕ (3) ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੋ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਕ ਕਾਕਾਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੁਖਸਿੰਘ ਦੀ ਫਰਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। -ਪੱਕਾ.

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਬਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਫੂਡ ਅਕਾਊਂਟਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜੁਲਾਈ 1947, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D3 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ 27 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੁੜ-ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 25 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ, ਪੱਤਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, -ਵਿਡੀਓ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D6। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਅਨੁਵਾਦਕ: ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।